

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Idunna. En Nytaarsgave for 1811

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Idunna. En Nytaarsgave for 1811", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1810_148A-txt-shoot-idm981/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

(10)

Andet Kapitel.

Svafurlams Endeligt.

En Jotun, som Andgrim heed, er til Sagaen nævnet, og boede paa Bolme, nord ved Halogaland, men om Sommeren var det hans Sed at fare vidt om Land, qvle sig Gods og Penninge og øde Maend, dog mest af Odins Slægt, som rimeligt var. Saa Handtes det og, at han kom i Garbarige og østede Svafurlam til Holmgang, og som de Begge varer stærke og vaabendjærv, flistede de Hug baade mange og store. Andgrim havde sig et magtigt Skjold, med Jernnagler rundt omsat, det klovede Svafurlam paa det Sidste, men som Lirfing ei maatte stædes, for det naaede Jord, da kom det saa, at Andgrim vristede ham det af Haand, og nu ryktes Konningen vide, at det vilde vorde ham til Gane, alt efter Ovalins Ord. Det er sagt at han kvad:

Lirfing skal virke
Kre hine første

(11)

Nidringibretter.
Detter skal hode
Blodig min Dod.

Ei maatte han Mere male, thi Andgrim klovede ham endelangs, og hjemforte med sig til Bolm Svafurlams Datter, den fagre Eivora med Lirfing og andet Hærfang, som ham lyttede at eie.

Tredie Kapitel.

Andgrims Det og Hjorvards Beilen.

Nu siddes Andgrim paa Bolm og tager Eivora i Savn, hvor nodig endog hun det vilde, og außer med hende Sonner, tolv udi Tal, store og stærke, alle Berserker og onde i Sind, saasom med Sanding er sagt ubi Hyndlas Sang:

